

Übersetzungen der Dialoge

Превод на диалозите

Урок 1

Това е песен

В първия урок можете да чуете различни примери за немска реч. Така Вие се запознавате с мелодията на езика. Андреас, едно от главните действащи лица в курса, Ви обяснява по-подробно два примера от текста.

Андреас: Това е песен.
Това е песен от Клаус Хофман.
Това е текст.
Това е текст от Гьоте.

Урок 2

Ало, такси!

Целта на този урок е да затвърди у Вас някои похвати на слушане, които ще Ви помагат да разбирате по-добре чуждата реч. Един от тези похвати е да направите връзка между ситуацията и отделни думи, които Вие познавате от българския език или от някой друг език. Като пример е дадена сцена във връзка с ползването на такси. Г-н Тюрман, редовен гост на хотел "Европа", повиква едно такси, качва се в него и казва на шофьора на таксито (= **Taxifahrer**) къде иска да отиде.

Д-р Тюрман: Ало, такси!
Шофьор: Добър ден.
Д-р Тюрман: Добър ден. Хотел "Европа", моля!
Шофьор: Хотел "Европа", окей!

Урок 3

В този урок Вие узнаете, че действието на курса се разиграва в един хотел, хотел "Европа". Освен това Вие се запознавате с главните действащи лица: **г-жа Бергер**, управителката на хотела; **портиера Андреас Шефер**; **камериерката Ханна Клазен**; и **Екс**, една женска фигура от света на фантазията. **Д-р Тюрман** е редовен гост на хотела. **Говорителят = Sprecher** Ви разяснява граматиката заедно с една колежка и Ви представя действащите лица в курса.

Говорител: Това е г-н Шефер. Андреас Шефер.
Това е г-н д-р Тюрман.
Това е г-жа Бергер. Лиза Бергер.
Това е Ханна. Ханна Клазен.

Екс се представя сама.

Екс: Ало! Ало! Това съм аз.

Екс представя по своя особен маниер имената на главните действащи лица в курса.

Екс: Аз - и Андреас и г-жа Бергер и Ханна и д-р Тюрман.

Андреас говори от администрацията на хотела по телефона.

Андреас: Администрацията. Добър вечер. Хотел "Европа", администрацията.

Урок 4

Кой сте Вие, моля?

Г-н д-р Тюрман, редовен гост на хотел "Европа", пристига в хотела и бива посрещнат много любезно от управителката, г-жа Бергер.

Г-жа Бергер: Ах - г-н д-р Тюрман! Желая Ви прекрасна вечер!

Тюрман: Добър вечер.

Г-жа Бергер: Г-н Шефер, това е г-н д-р Тюрман.

Андреас: Добър вечер, г-н д-р Тюрман.

Екс: Добър вечер.

Андреас: Шшт - Екс - шшт!

Малко по-късно д-р Тюрман се обажда по телефона в администрацията, за да си поръча една бира. Не забравяйте, че г-н д-р Тюрман не чува много добре.

Андреас: Администрацията. Добър вечер.

Тюрман: Кой е там?

Андреас: Администрацията. Хотел "Европа".

Тюрман: Какво, моля? Кой?

Андреас: Хотел "Европа". Администрацията.

Тюрман: Аха. Аз бих желал една бира. Една бира, моля!

Андреас: Една бира, окей! А Вие кой сте моля?

Андреас не разпознава веднага гласа на д-р Тюрман. Това ядосва г-н Тюрман.

Тюрман: Тюрман, д-р Тюрман. А Вие? Кой сте Вие?

Андреас: Аз съм портиера.

Тюрман: Как се казвате?

Андреас: Андреас Шефер.

Тюрман: Аха. Шефер. Шефер - е, добре...

На всичко отгоре дръзката Екс се обръща към д-р Тюрман на "ти".

Екс: А ти кой си?

Тюрман: Ти? А ти кой си? Хм...

Андреас: Извинете! Извинете!

Урок 5

Та това е неучтиво!

Андреас занася поръчаната бира в стаята на г-н Тюрман. Г-н Тюрман е изненадан, че му е било говорено на "ти". Той дава на Андреас да разбере, че това е неучтиво.

(Чукане на вратата)

Тюрман: Да? Моля?

Андреас: Вашата бира, моля.

Тюрман: Вие сте портиера, нали?

Андреас: Да.

Тюрман: Така - аз съм, да аз съм учуден. Защо казвате "ти"?

Андреас: Кой? Аз?

Тюрман: Не, не, не. Та това е неучтиво, млади момко!

Андреас: Извинете! Извинете, моля!

Полусериозно, г-н Тюрман заявява, че Андреас изглежда е "шегаджия". След това той се разделя с него, защото е уморен.

Тюрман: Вие изглежда сте шегаджия.

Андреас: Шегаджия?

Екс: Не, дух! Аз съм дух!

Тюрман: Ах - дух или шегаджия или - аз съм уморен. Лека нош.

Андреас: Лека нош, г-н д-р Тюрман.

Сега най-сетне Андреас може да каже на Екс, че поведението ѝ е било неучтиво.

Андреас: Екс? Екс?

Екс: Да. Моля?

Андреас: Така - ти си неучтива.

Екс: Аз? Неучтива?

Андреас: Да, ти!

Екс: Извинявам се, аз...

Андреас: Та това е неучтиво: "А ти кой си?"

Екс: Аз съм уморена.

Андреас: Не, ти си дух.

Урок 6

Какво правите?

Д-р Тюрман извика Андреас на разговор в стаята си. Той се интересува, с какво се занимава Андреас и му задава много въпроси. Андреас следва журналистика и пише репортажи. Д-р Тюрман намира, че това е много интересно, но не се впуска в обяснения.

Тюрман: Да, моля.

Андреас: Добър ден, г-н д-р Тюрман.

Тюрман: Добър ден, млади момко. Я кажете: Какво правите?

Андреас: Следвам.

Тюрман: Следвате, а нямате обноски. Е, добре: Какво следвате?
Андреас: Журналистика.
Тюрман: И с какво се занимавате?
Андреас: Права проучвания, пиша репортажи...
Тюрман: Интересно, много интересно.

Андреас работи в хотел "Европа" като портиер, за да припечели нещо.

Тюрман: А какво правите тук?
Андреас: Работя.
Тюрман: Какво работите?
Андреас: Аз съм портиер.
Тюрман: Работата е нова за Вас, нали?
Андреас: Да.
Тюрман: Така, Вие следвате журналистика и работите.
Вие се нуждаете от пари, нали?
Андреас: Да. Естествено.
Тюрман: Интересно. Е, тогава - до виждане.
Андреас: До виждане, г-н д-р Тюрман.

Екс резюмира разговора в римувана форма.

Екс: Следвам, изследвам - интересно, много интересно.

Урок 7 **Ти си странна**

Андреас изучава журналистиката, Екс "изучава" хората, както казва тя.

Екс: Ало, Андреас!
Андреас: Какво правиш тук?
Акс: Уча.
Андреас: Моля? Ти учиш?
Екс: Да, уча.
Андреас: Какво изучаваш?
Екс: Хората.
Андреас: Аха, ти изучаваш хората.
Екс: Да, аз правя изследвания. Аз изучавам хората.
Андреас: Ах, ти си странна.
Екс: Хората също са странни.

Андреас размишлява, какъв е човекът - Екс смята, че знае това: той е преди всичко странен и любопитен.

Андреас: Хората, хм, човекът, хм... Какъв е човекът?
Екс: Неучтив, уморен, интересен и странен.
Андреас: Моля? Какво?
Екс: Човекът е неучтив, уморен, много интересен, странен и - любопитен.

Урок 8

Откъде идваш?

В този урок са представени пет сцени, разиграващи се в закусвалнята на хотел "Европа". След това узнавате, как се е състояло запознанството между Андреас и Екс. В първата сцена срещаме Ханна, която работи в хотела като камериерка. Тя изтървава един поднос, но един любезен гост ѝ помага да събере строшеното.

1. млада жена: Добър ден.

2. млада жена: Добър ден.

(Подносът пада с трясък на земята)

Ханна:

О- почакайте!

Екс: Олеле! Всичко е строшено!

Ханна: Благодаря. Благодаря много. Това е много любезно.

Екс: Много любезно.

Във втората сцена в закусвалнята на хотела пристига един сънлив гост.

Ханна: Добро утро.

2. гост: Добро утро.

Ханна: Чай или кафе?

(Гостът не отговаря.)

Ханна: Извинете, какво искате - чай ли искате или кафе?

2. гост: Извинете! Аз съм още много уморен. Кафе, моля!

В третата сцена д-р Тюрман среща в хотела един свой приятел, когото не е виждал дълго време.

1. гост: Добро утро.

Тюрман: Добро утро.

1. гост: Кой е този? Странно, странно. Разбира се, та това е...

Извинете моля!

Тюрман: Да, какво има?

1. гост: Вие сте д-р Тюрман, нали?

Тюрман: Да. А ти, да, та ти си... Шефан!

В четвъртата сцена един млад мъж се опитва да поведе разговор с една жена и ѝ задава много въпроси.

Младеж: Та кажете: Вие сте следователно журналистка и пишете репортажи.

Журналистка: Да.

Младеж: Интересно. Много интересно. Това е много интересно.

Журналистка: Да. Вярно.

Младеж: Кажете, какво вършите?

Журналистка: Ах, правя проучвания...

Екс: Проучвания, проучвания...

В петата сцена, две млади жени, едната от тях студентка, установяват, че са от един и същ град - от Аугсбург. Аугсбург е разположен недалече от Мюнхен.

1. жена: И какво правиш?

Аз съм студентка.

1. жена: А откъде си?

2. жена: От Аугсбург.
1. жена: Я виж ти! Аз също!
2. жена: Какво?! Ти си също от Аугсбург?

Тогава Екс запитва Андреас, откъде е той, а Андреас също ѝ поставя на шега въпроса, откъде е тя:

Екс: Андреас, ти откъде си?
Андреас: Аз съм от Кьолн. А ти? Ти откъде си?
Екс: Аз? Аз съм от...

В седмата сцена става ясно, как се е състояло запознанството между Андреас и невидимата гласовита Екс. Преди известно време Андреас четеше една книга с легенди за родния си град Кьолн. В една от тях се говори за гномове, добри домашни духове, които идват през нощта, и докато хората спят, довършват започнатата от тях работа - за голяма радост на кьолнските граждани. Андреас въздъхна дълбоко и си пожела и той един такъв невидим помагач, но си каза, че тези златни времена така и така са вече отминали. При произнасянето на тази вълшебна дума, Екс излезе вън от книгата, поради което Андреас я нарече именно Екс, което на латински означава "от, вън". Разбира се, Андреас не подозираше ни най-малко, че е произнесъл вълшебна дума.

Андреас: И аз бих искал така... Е, да - това така и така е вече минало.

Екс: Хм, хм. Ало! Ало! Ето ме.

Андреас: Коя си ти?

Екс: Аз съм...

Андреас: Коя си ти?

Екс: Аз съм аз.

Урок 9

Та това ти го знаш!

Любопитната Екс иска да научи колкото може повече неща за д-р Тюрман. Заедно с Андреас тя започва да се рови в картотеката на хотела. Когато откриват името на д-р Тюрман, Екс и Андреас започват да говорят за собствените си имена:

Андреас: Ето тук - фамилно име: Тюрман.

Екс: Това го знам! По-нататък!

Андреас: Лично име: Лукас.

Екс: Лично име?

Андреас: Да. Лично име.

Екс: Как е твоето лично име?

Андреас: Та това ти го знаеш! Андреас. А твоето лично име?

Екс: Не зная.

Андреас: Аз обаче го зная. Лично име: Екс. Фамилно име: Хекс.

Екс: Не - не!

След тази част от разговора, двамата отново насочват вниманието си към д-р Тюрман: той е лекар, роден е в Лайпциг, но живее в Берлин.

Андреас: И така - по нататък: професия...

Екс: Какво работи той?

Андреас: Той е лекар, нали се казва д-р Тюрман.
Екс: Каква е твоята професия?
Андреас: Студент и портиер. Аз следвам и работя като портиер.
Екс: По-нататък: месторождение! Откъде е той?
Андреас: Той е от Лайпциг.
Екс: По-нататък: местожителство!
Андреас: Момент: ето - Берлин! Той живее в Берлин.

Урок 10

Има ли още една свободна стая?

Андреас подрежда някакви документи. Екс го отрупва с въпроси.

Екс: Андреас, работиш ли?
Андреас: Да.
Екс: Много ли работиш?
Андреас: Да.
Екс: Андреас, щастлив ли си?
Андреас: Хм.
Екс: Какво значи "хм"? Да или не?
Андреас: Винаги ли питаш толкова много?
Екс: Винаги!
Андреас: Шшт! Някой идва.

В хотела влиза нов гост и пита, дали има още една свободна стая и каква е цената ѝ. Гостът, г-н Майер, ще престои в хотела няколко дни.

Андреас: Добър вечер.
Гост: Добър вечер. Има ли още една свободна стая?
Андреас: Единична стая или стая с две легла?
Гост: Единична стая, моля.
Андреас: С баня?
Гост: Да.
Андреас: Колко време ще останете?
Гост: Два или три дни.
Андреас: Окей. Стая номер десет е още свободна.
Гост: Колко струва стаята?
Андреас: 120 марки. Със закуска.
Гост: Добре.
Андреас: Ето Вашия ключ - желая Ви приятна вечер, г-н Майер!
Гост: Благодаря.

Г-н Майер явно е музикант, защото от стаята му долитат звуци на флейта.

Андреас: Колко хубаво!
Екс: Тишина! Тишина моля!

Урок 11

Пак такава стая!

Ханна Клазен, камериерка в хотела, се ядосва, защото стаята на г-н Майер е много разхвърляна.

Г-жа Бергер: Добро утро, Ханна.

Ханна: Добро утро, г-жа Бергер. Ах не - пак такава стая!
Такова безобразие!

Г-жа Бергер: Какво има, Ханна?

Ханна: Ах - стаята е наистина кочина!

Г-жа Бергер: Това не е ново за тебе.

Ханна: Вярно.

Ханна започва да прибира бутилките и пепелника, и се оплаква, че мъжете прият и пушат, а жените работят.

Ханна: Типично - бутилка, още една -охо, тази бутилка е още полупълна. Пепелникът - пълен. Естествено: мъжът пуши и пие, жената чисти.

Екс: И пее.

Ханна: Какво? Има ли някой тук?

Екс, която е вече в течение на всичко, започва да се подиграва на г-н Майер и го нарича "музикантин".

Г-жа Бергер: Всичко окей, Хана? Ах - флейта!

Екс: Музикантин - хаотичен и шармантен.

Ханна: Има ли някой тук?

Г-жа Бергер: Има ли някой тук? Странно...

Урок 12

Студент или портнер?

Андреас търси Екс. Той чува гласа ѝ при Ханна. Така Андреас се запознава с Ханна. Същевременно той трябва да обясни на г-жа Бергер, какво прави в стаята.

Г-жа Бергер: Странно.

Екс: Какво е странно?

Г-жа Бергер: Има ли някой тук?

Екс: Да, ние.

Андреас: Шшт - мълчи!

Г-жа Бергер: Какво правите тук?

Екс: Учим.

Ханна: Какво, моля?

Андреас: Да. Не, т.е. ние... (заеквайки) - аз съм просто любопитен.

Г-жа Бергер: Интересно. Я кажете: Вие сте сам. Винаги ли казвате "ние".

Андреас: Не, разбира се, не.

Андреас се представя на Ханна като портнер и студент. Ханна се представя като камериерка. Всичко това е много забавно за г-жа Бергер.

Ханна: Вие сте нов тук, нали? Аз мисля, че Вие сте портнера.

Андреас: Вярно.
Ханна: А защо казвате "ние учим"?"
Андреас: Аз съм студент.
Ханна: Е какво: студент или портиер?
Андреас: Студент и портиер.
Ханна: Аха. Е добре - аз съм Ханна. Камериерката.
Г-жа Бергер: Тогава - на работа!
Ханна: Окей. Чюс!
Екс: Чао!

Урок 13

Ето, моля - моя ключ!

Следващите сцени се разиграват в администрацията на хотела.

Сцена 1: Г-н Майер предава своя ключ.

Андреас: Добър ден, г-н Майер. Как сте?
Майер: Благодаря. Добре.

(Г-н Майер поставя ключа си на масата.)

Майер: Ето моя ключ.
Андреас: Благодаря. Приятен ден!
Майер: До виждане.

Сцена 2: Андреас връща паспорта на една жена.

Андреас: Добро утро.
Жена: Добро утро.
Андреас: Ето, моля - Вашия паспорт!
Жена: Ах да, благодаря. До виждане.
Андреас: До виждане.

Сцена 3: Андреас връчва на г-н Тюрман едно писмо. Г-н Тюрман не може да прочете писмото, защото не намира очилата си. Той ги е вдигнал на челото си:

Андреас: Добро утро, г-н д-р Тюрман. Как сте?
Тюрман: Добро утро. Благодаря, горе-долу.
Андреас: Ето едно писмо за Вас.
Тюрман: Така - писмо. Очилата ми - очилата ми ги няма!
Откъде идва писмото?
Андреас: От Берлин. Извинете, г-н д-р Тюрман. Ето очилата Ви!
Я виж ти... аз все пак съм остарял.

Сцена 4: Екс ядосва Андреас, който има да свърши някои канцеларски работи.

Екс: Хм, хм.
Андреас: Това е моята писалка.
Екс: Твоята писалка? Така ли, аз не зная това.
Това твоите очила ли са?
Андреас: Не! Екс, мълчи! Аз работя.
Екс: Работа, работя, човек винаги работи...

Урок 14

Нали ще дойдете в Аахен?

Андреас пише писмо на родителите си. Той им разказва за работата си в хотела и за хората там, например д-р Тюрман и г-н Майер.

Мили родители,

Вие знаете: студентът винаги се нуждае от пари. Аз отново работя - като портниер в хотел "Европа" в Аахен. Работата е нова и интересна. Винаги някой идва и иска стая, бира или такси... Или някой пита: Къде са парите ми, очилата ми, паспорта ми...? Хората изглежда мислят, че портниерът знае всичко. Аз уча, изучавам хората. Ето например д-р Тюрман, лекар от Берлин. Той е мил, но пита много.

Тук е и г-н Майер, музикант. Той явно обича да пуши и пие. Аз също пуша опие и това е много скъпо, за съжаление. Нали ще дойдете в Аахен?

В този момент Екс прекъсва Андреас и го пита, кой ще идва в Аахен. Тя е недоволна освен това, че Андреас не я споменава в писмото си.

Екс: Кой?

Андреас: Моите родители.

Екс: А аз? Къде пише: Екс е моята приятелка?

Андреас: Ах така ли, ти мислиш...

Екс смята, че Андреас трябва да пише на родителите си нещо за нея. Той обаче не е съгласен.

Екс: Да!

Андреас: Ах, Екс, това не може!

Екс: Защо не?

Андреас не отговаря на този въпрос. Той довърша писмото си. До скоро виждане вашият Андреас.

Урок 15

Ще продадеш ли също касетките?

Андреас е в квартирата си и подрежда стари вещи, които той иска да продаде на вехтошарския пазар. Екс го наблюдава.

Екс: Защо тези неща се търкалят тук?

Андреас: Аз ще ги продам.

Екс: Какво? Ще ги продаваш? Къде?

Андреас: Утре има вехтошарски пазар. (Немската дума за вехтошарски пазар е "Фломаркт", което преведено буквално означава "пазар за бълхи.")

Екс: Пазар за бълхи? Пазар за бълхи? Ще продаваш бълхи?

Андреас: Не. Ще продам- Екс Хекс.

Екс: Не, недей моля те!

Екс пита Андреас, дали ще продаде касетките и грамофонните плочи. Андреас не е много сигурен.

Екс: *И касетките ли ще продадеш?*
Андреас: *Да - те са стари. Аз не ги слушам.*
Екс: *А грамофонните плочи? Ще продадеш ли и плочите?*
Андреас: *Не зная. Мисля, че не.*
Екс: *Те нови ли са?*
Андреас: *Не, разбира се!*
Екс: *Ще пуснеш ли една плоча?*
Андреас: *Е, добре.*

Урок 16 **Я пробвайте!**

Андреас е на вехтошарския пазар и иска да продаде някои стари вещи. На пазара се появява г-жа Бергер и Андреас се опитва да я убеди да купи от него един шал.

Андреас: *Добър ден, г-жа Бергер. Как сте?*
Г-жа Бергер: *Добър ден. Благодаря, добре.*
Андреас: *Искате ли един шал? Ето - вижте: той е много шик.*
Г-жа Бергер: *Не, благодаря.*
Андреас: *Я пробвайте! Ето огледало.*
Г-жа Бергер: *Не, наистина не. Благодаря много.*
Андреас: *Жалко.*

В този момент г-жа Бергер открива между вещите на Андреас една книга, която тя търси отдавна.

Г-жа Бергер: *О - това е чудесно! Точно тази книга търся!*
Андреас: *Я покажете! Ах "Хайнцелменхен"...*
Г-жа Бергер: *Колко струва тя?*
Андреас: *Една марка.*
Г-жа Бергер: *Добре, купувам я.*

Екс обаче не желае Андреас да продаде книгата, защото чрез нея двамата са се запознали.

Екс: *Не, тази книга няма да продадеш!*
Г-жа Бергер: *Какво, моля?*
Андреас: *Извинете, г-жа Бергер. Аз все пак не я продавам. Извинете!*
Г-жа Бергер: *Защо тогава книгата е тук? Е - тогава чюс!*
Андреас: *Екс - какво има?*
Екс: *Та това е... това е нашата книга! Аз я обичам.*

Урок 17 **Четири чаши - това прави четири марки**

Четирите сцени на урока се разиграват на вехтошарския пазар. В първата сцена една жена се пазари за пената на една блуза.

Жена: *Аз намирам, че блузата е чудесна.*
Приятелка: *Я покажи! Хм. Пробвай я! Да. Добре.*

Жена: Колко струва блузата?
Продавач: 12 марки.
Жена: 12 марки? Това е много скъпо. Осем марки.
Продавач: 11 марки.
Жена: Купувам я за 10 марки.
Продавач: Окей. 10 марки.

Във втората сцена става дума за покупка на порцеланови чаши.

Мъж: Харесват ли ти чашите?
Приятелка: Горещо-долу.
Мъж: Колко струва една чаша?
Продавач: Едната чаша марка и петдесет. Две чаши две марки.
Мъж: Купувам четири чаши.
Продавач: Четири чаши - това прави четири марки.

В третата сцена едно дете търси майка си. Една жена обещава, че ще я търсят заедно.

Дете: Мамо! Мамо! Мамо, къде си?
Жена: Къде е майка ти?
Дете: Не зная.
Жена: Ела, ще я потърсим.

В четвъртата сцена Екс открива едно градинско джудже.

Екс: Андреас, я виж: гном.
Андреас: Не, Екс, това е градинско джудже.
Екс: Какво, моля?
Андреас: Нали знаеш? Германците намират, че градинските джуджета са чудесни.
Екс: Аз също. Моля, аз бих искала също...

Урок 18

Никакви вещи, никакъв багаж

Ранна утрин. Андреас току що е закусил и смята да се отправи към хотел "Европа", където работи. Той бърза. Екс няма желание да тръгне с него.

Андреас: Екс, аз заминавам сега. Идваш ли?
Екс: Нямам желание.
Андреас: Окей. Ти нямаш желание, а аз нямам време. Тогава остани в къщи! Чюс!
Екс: Андреас, почакай, моля. Идвам.

В хотела ги посреща камериерката Ханна, която е много възбудена: както изглежда г-н Майер е заминал, без да плати сметката си.

Ханна: Андреас, ела бързо!
Андреас: Какво има?
Ханна: Г-н Майер го няма!
Андреас: Какво?
Ханна: Той не е платил! Ела бързо!

Ханна показва на Андреас празната стая на г-н Майер. Останала е само флейтата му. Двамата решават да отидат при шефката, г-жа Бергер, и да я запитат, какво да правят.

Ханна: Ето - стаята е празна. Никакви вещи, никакъв багаж.
Андреас: Банята също е празна: никаква самобръсначка, никаква четка за зъби.
Ханна: Той е заминал!
Андреас: Не вярвам! Хей, я виж: флейтата е още тук.
Ханна: А сега? Имам ли някаква идея?
Андреас: Шефката знае ли вече за това?
Ханна: Не.
Андреас: Ела, ще запитаме шефката.

Урок 19

Аз бих желал да спя

Ханна и Андреас уведомяват г-жа Бергер, че г-н Майер като че ли е напуснал хотела, без да е платил сметката си. Г-жа Бергер смята, че г-н Майер просто е малко хаотичен и че няма основания за тревога. Ханна е на мнение, че той е напуснал хотела окончателно. Андреас е сигурен, че г-н Майер ще потърси флейтата си.

Г-жа Бергер: И така - никакво вълнение! Вие знаете, че г-н Майер е музикант. Той е малко хаотичен.
Ханна: Той е заминал! За винаги!
Андреас: Флейтата му обаче е още тук!
Г-жа Бергер: Ах, така ли...
Андреас: Той сигурно ще я потърси.
Г-жа Бергер: Положително! Една такава флейта е много скъпа. Той положително ще дойде пак.
Екс: Така и така.
Г-жа Бергер: Така ли? Е добре, да изчакаме малко.
Андреас: Добре.

Г-н Майер наистина се връща вечерта в хотела и е преуморен.

Екс: Я виж! Г-н Майер идва!
Андреас: Слава Богу!
Екс: Може би той ще поиска сега да плати.
Андреас: Шшт - Екс - шшт! Добър вечер, г-н Майер. Как сте?
Майер: Зле. Много съм уморен. Бих искал да спя, да спя... Аз бих желал да остана още една нощ, може ли?
Андреас: Момент, моля! Да.
Майер: Слава Богу! Ах, още нещо: флейтата ми... у Вас ли е флейтата ми?
Андреас: Да, флейтата Ви е у г-жа Бергер.
Майер: Слава Богу!
Андреас: Приятен съм.
Майер: О - благодаря, благодаря!
Екс: А кога ще плати?
Андреас: Екс - шшт!

Урок 20

Болен ли сте?

Г-жа Бергер иска да говори с г-н Майер. Тя го намира в леглото и той явно е болен.

(Г-жа Бергер чука на вратата.)

Г-жа Бергер: Г-н Майер? Г-н Майер, тук ли сте още? Г-н Майер?

Г-н Майер: Да.

(Г-жа Бергер влиза в стаята.)

Г-жа Бергер: Какво има, г-н Майер? Болен ли сте?

Г-н Майер: Да.

Г-жа Бергер: Имате ли болки?

Г-н Майер: Да, да.

Г-жа Бергер: Къде имате болки?

Г-н Майер: Навсякъде. Всичко ме боли.

Г-жа Бергер: Аз мисля, че имате температура. Момент, моля. Връщам се веднага.

Д-р Тюрман, който е лекар, преглежда г-н Майер и констатира, че той е болен от грип.

Д-р Тюрман: Е, г-н Майер, как сте?

Г-н Майер: Зле, наистина зле.

Д-р Тюрман: Какво Ви боли?

Г-н Майер: Главата ми, очите, гърлото - всичко, всичко ме боли.

(Д-р Тюрман прислушва г-н Майер)

Д-р Тюрман: Тук боли ли?

Г-н Майер: Да.

Д-р Тюрман: А тук?

Г-н Майер: Не, но краката ми, краката ми са така тежки.

Д-р Тюрман: Е, Вие имате грип. Това не е толкова страшно.

Г-н Майер: Слава Богу!

Д-р Тюрман: Добро възстановяване, г-н Майер!

Г-н Майер: Благодаря. Благодаря много!

Урок 21

Г-жа Бергер започва разговора с г-н Майер в закусвалнята на хотела.

Г-жа Бергер: Добро утро, г-н Майер. Здрав ли сте вече?

Г-н Майер: Да. Благодаря. Слава Богу!

Г-жа Бергер: Е, това е хубаво. Ах, впрочем: флейтата Ви е още при мене.

Г-н Майер: Да, зная.

Г-жа Бергер: Да отидем в бюрото ми. Там е и флейтата Ви.

Г-н Майер: Да, с удоволствие.

Г-жа Бергер насочва разговора към изчезването на г-н Майер от хотела. Той се извинява ипожелала да плати веднага.

Г-жа Бергер: Знаете ли: това беше странно. Вашата стая беше празна. Всички неща бяха изчезнали, Вас ви нямаше...

Г-н Майер: *И аз не бях платил! Разбирам проблемите Ви.*
Г-жа Бергер: *Е тогава всичко е наред.*
Г-н Майер: *Извинете ме моля! Аз ще платя веднага.*

Г-н Майер желае да продължи разказа си. Той бил в град Есен при приятелката си, но се скарал с нея.

Г-н Майер: *И така, аз бях тук, в Аахен.*
Г-жа Бергер: *Да, зная.*
Г-н Майер: *Аз имах концерт в Аахен.*
Г-жа Бергер: *Ах - интересно.*
Г-н Майер: *След това бях в Есен.*
Г-жа Бергер: *Бяхте в Есен?*
Г-н Майер: *Да. Моята приятелка живее там. Само че ние се скарахме.*
Г-жа Бергер: *Тогава и Вие сте имали проблеми.*
Г-н Майер: *И то какви! И тогава аз си тръгнах и се върнах в Аахен.*

За Екс това е потвърждение на нейното първоначално мнение за г-н Майер.

Екс: *Имало едно време един музикантин. Той бил хаотичен и шармантен.*

Урок 22 **А жена му?**

Две дами седят във фойето на хотела и разговарят за хората, които минават покрай тях. Първо става дума за д-р Тюрман.

Г-жа Мюлер: *Ето го!*
Г-жа Хофман: *Г-н Тюрман?*
Г-жа Мюлер: *Да.*
Г-жа Хофман: *Наистина шармантен! А професията му?*
Г-жа Мюлер: *И таз добра! Той е професор.*
Г-жа Хофман: *О - професор! А откъде е?*
Г-жа Мюлер: *От Берлин.*
Г-жа Хофман: *Така ли? Та Вие знаете всичко.*
Г-жа Мюлер: *Е, да.*
Г-жа Хофман: *А жена му? Искам да кажа, той женен ли е?*
Г-жа Мюлер: *Това не зная, но мисля че не е женен.*

Г-н Тюрман минава покрай двете дами и ги поздравява.

Д-р Тюрман: *Добър ден.*
Г-жа Мюлер: *Добър ден, г-н професор Тюрман.*
Г-жа Хофман: *Добър ден, г-н професор.*

Тогава двете дами започват да говорят за една млада французайка.

Г-жа Мюлер: *Ето я*
Г-жа Хофман: *Коя?*
Г-жа Мюлер: *Младата дама от стая номер 12.*
Французайка: *Добро утро. Чудесно утро.*
Г-жа Мюлер: *Добро утро. (Към г-жа Хофман:) Тя е фразцузайка.*
Г-жа Хофман: *Та аз чувам това сама.*

Г-жа Мюлер: Майка ѝ е французайка?
Г-жа Хофман: Така ли? А баща ѝ?
Г-жа Мюлер: Той е германец. Дипломат.
Г-жа Хофман: Ах, колко интересно! А тя - с какво се занимава тя?
Г-жа Мюлер: Това не зная. Може би е студентка.
Г-жа Хофман: Хм.
Г-жа Мюлер: Ах, я вижте... младия човек от стая номер 14.

Невидимата Екс си създава собствено мнение за "дуета" на двете дами.
Екс: Дуетът умува толкова прелестно!

Урок 23 Кой говори тук?

Екс смушава Андреас, който тъкмо чете една книга. Когато той ѝ посочва, че тя би трябвало да види това сама, Екс отговаря, че не вижда нищо и че самата тя е невидима.

Екс: Андреас, какво правиш?
Андреас: Чета.
Екс: Какво четеш?
Андреас: Книга, нали виждаш?
Екс: Аз не виждам нищо, абсолютно нищо. Аз съм невидима и не виждам нищо.
Андреас: Екс не вижда нищо и пречи много.

Екс известява, че е гладна. Г-жа Бергер, която винаги се е интересувала от този странен глас, чува думите ѝ и приема предложението за съвместна вечеря. Андреас вече е прочел книгата си до край.

Андреас: Така - готово!
Екс: Олеле - боли ме коремът.
Андреас: Екс, какво има?
Екс: Гладна съм.
Андреас: Екс е гладна?
Екс: Точно така. Гладна.
Г-жа Бергер: И аз съм гладна.
Андреас: Добър вечер, г-жа Бергер.
Екс: Да отидем ли да вечеряме заедно?
Г-жа Бергер: Това е добра идея, но я кажете: кой говори тук?
Аз виждам само Вас.
Андреас: Аз съм венстрилоквист.
Г-жа Бергер: Така ли? Интересно.
Андреас: Това си е обаче моя тайна.
Екс: Хайде да тръгваме!

Урок 24

Искате ли още едно кафе?

Г-жа Бергер, Андреас и невидимата Екс седят в един малък италиански ресторант. Г-жа Бергер си поръчва салатата и рибата, а Андреас - пица.

Андреас: Какво бихте желали да вечеряте?

Г-жа Бергер: Първо една салатата, а после... после... а после - рибата.
А Вие? Какво ще вечеряте Вие?

Андреас: Пица - с шунка, сирене и домати.

Екс: Толкова много?

Г-жа Бергер: Ето го пак - Вашият втори глас!

Андреас: Да, той е доста дързък.

Сега идва ред на напитките.

Андреас: А какво бихте желали да пиете?

Г-жа Бергер: Минерална вода. А Вие?

Андреас: Бира.

Г-жа Бергер: А Вашият втори глас?

Екс: Портокалов сок.

Андреас: Млъкни най-сетне!

Г-жа Бергер: Доста е дързък Вашият втори глас.

Андреас: Така, сега ще поръчам.

Андреас поисква от сервитьора сметката. В Германия хората често плашат поотделно. Г-жа Бергер също настоява да плати своя дял от общата сметка.

Андреас: Искате ли още едно кафе?

Г-жа Бергер: Не, благодаря.

Андреас: Е, тогава - келнер, сметката моля!

Сервитьор: Да, идвам веднага... Общо или поотделно.

Андреас: Общо, моля.

Г-жа Бергер: Не, поотделно. (Към Андреас:) Та Вие нямате толкова много пари.

Урок 25

Аз ще платя остатъка

След съвместната вечеря в ресторанта г-жа Бергер плаща своя дял от сметката и дава на сервитьора бакшиш.

Сервитьор: Какво плащате Вие?

Г-жа Бергер: Аз плащам салатата, рибата и минералната вода.

Сервитьор: Това прави 24 марки и петдесет пфенига.

Г-жа Бергер: 25 марки.

Сервитьор: Благодаря много.

Андреас иска да плати остатъка, но установява, че портмонето му го няма.
(Сервитьорът се обръща към Андреас)

Сервитьор: А Вие?
Андреас: Аз плащам остатъка.
Сервитьор: Така. Една пица с шунка.
Андреас: Да. И бирата.
Сервитьор: Това прави 10 марки и петдесет пфенига.
Андреас: Портмонето ми! Не мога да намеря портмонето си.
Сигурно е в палтото ми. Момент, моля.

Андреас напразно търси портмонето си. Той го е забравил в хотела - и Екс знае това!

Андреас: У тебе ли е портмонето ми?
Екс: Не, не е у мене.
Андреас: Такава беля! Не мога да го намеря. Наистина ли не е у тебе?
Екс: Наистина!
Андреас: Но тогава къде ще е то?
Екс: В хотела.
Андреас: И ти ми казваш това едва сега. Ти наистина си дръзка.
Екс: Така или иначе.

Г-жа Бергер плаща цялата сметка.

Г-жа Бергер: Е добре, тогава все пак ще платим общо.

Урок 26

Аз Ви каня

На заминаване д-р Тюрман пита Андреас, дали иска да дойде в Берлин. Д-р Тюрман има някакво поръчение за Андреас.

Андреас: Добро утро, г-н д-р Тюрман.
Д-р Тюрман: Така. Утре аз заминавам. Вие сигурно знаете това.
Андреас: Да, разбира се.
Д-р Тюрман: Аз имам един въпрос към Вас: не бихте ли желали да дойдете в Берлин?
Андреас: Моля?
Д-р Тюрман: Да. Аз имам едно поръчение за Вас. Естествено, аз Ви каня.

Андреас: Вашата покана идва много изненадващо.
Д-р Тюрман: Вие знаете: Берлин е интересен.
Андреас: Естествено... И Вие имате някакво поръчение за мен?
Д-р Тюрман: Да, аз бих желал...
Андреас: Хм.
Д-р Тюрман: Помислете си! Ето моя телефонен номер. Обадете ми се по телефона в Берлин.
Андреас: Добре. Ще Ви се обадя.

Естествено, Екс също иска да замине за Берлин.

Екс: *И аз ще дойда!*

Андреас: *Искаш да дойдеш с мене?*

Екс: *Да, моля ти се. Моля ти се?*

Андреас: *Ще видим.*

Екс: *Помниш ли? (Екс имитира д-р Тюрман) "Интересно, много интересно."*

Андреас: *Вярно! Точно така!*